

MÁ NESMYSLNÉ NAŘÍZENÍ POVINNÝCH PRACHOVÝCH RESPIRÁTORŮ NAPLNIT KONTA POLITIKŮM? PŘÍPADY Z RAKOUSKA I NĚMECKA TOMU NASVĚDČUJÍ...

- CZ24 News | 11. března 2021

EU: Než půjdu k věci, tak se na chvíli pozastavím u nesmyslné povinnosti nošení respirátorů FFP2, které jsou určeny pro práci v prašném prostředí a v žádném případě ne jako ochrana před viry. Respirátor se má po nějakých 40 minutách nošení sundat, pak by se již měl použít teoreticky nový. Jenže pokud jej někdo musí nosit do práce (8 hodin plus dejme tomu cesta do a z práce, jede-li dotyčný veřejnou dopravou, další cca hodina), pak by jich potřeboval několik na den. V praxi se to samozřejmě nedodrжуje, snad jen málokdo si přes den respirátor několikrát mění.

Respirátor je tak potřeba nakupovat stále nový, takže ten, kdo jej potřebuje každý všední den (cca 22 dní v měsíci), jich spotřebuje v případě, že je užívá dle návodu, skutečně hodně. A hodně jich tak samozřejmě musí i nakoupit. A jsme u toho. Jak je možné, že v údajné celosvětové “pandemii” se nikde jinde, než v Německu, Rakousku, ČR a nově Itálii tento ochranný prostředek nepoužívá jako povinný??

Jak je možné, že mnohé země, které nám byly mainstreamem dávány za příklad (nedávno např. Portugalsko) povinnost respirátorů FFP2 nikdy nezavedly? Že by to bylo tím, že tyto země nepotřebovaly prodat desítky či dokonce stovky milionů respirátorů FFP2, protože se do kšeftu

s nimi nepustil nikdo z vlády?

Už nyní se totiž vynořují skandály politiků z Německa a Rakouska, kde jsou vládní strany napojené na “respirátorový byznys”.

Konkrétně v [Německu](#) je těchto skandálů napojení na prodej či výrobu respirátorů několik. Ten poslední se týká Bádenska-Württemberska, kde člen vládní strany CSU obdržel podle zpráv médií šestimístné provize za zprostředkování transakcí s povinnými respirátory. Skandál kolem povinných respirátorů se ovšem řeší i na celostátní úrovni. Vzhledem k lobbistické práci týmu CSU kolem evropské ministryně spravedlnosti Moniky Hohlmeierové, která podle mediálního výzkumu bojovala za vládní zakázky na pochybné dodavatele respirátorů FFP2, je třeba přezkoumat netransparentní politiku zadávání veřejných zakázek spolkového ministerstva zdravotnictví a roli samotné odpovědné ministryně.

Ovšem není to jen Německo, také v [Rakousku](#) už je kolem respirátorů docela slušný skandál. Fúze společností Palmers a Lenzing údajně těžila z pochybných zákulisních dohod s vládou. Kromě toho byly známy mizerné pracovní podmínky při výrobě respirátorů, stejně jako vady kvality. Neuvěřitelně vysoké částky z peněz rakouských daňových poplatníků šly společnosti, napojené na politiky vládní ÖVP; celkem se jednalo o jednu a půl miliardy eur! V Rakousku byl skandál i kolem falšování respirátorů, kdy se na zakázané respirátory FFP2 z Číny, které měly účinnost jen 36% (menší, než látková rouška), razil nápis “made in Austria”.

Každopádně, nikde ve světě mimo výše uvedených zemí tyto respirátory povinné nejsou, pak vše skutečně zavání jen účelovou snahou si v zemích, kde je vyhlášený nouzový stav, urvat co se dá. V celé Evropě tak jsou tedy jen 4 státy, které daly respirátory příkazem, přičemž jediným efektem jejich nošení budou nadité peněženky těch “správných” lidí. Ostatně, nepochybuji, že také u nás si s respirátory někdo perfektně mastí kapsu.

K povinným jednorázovým respirátorům pak ještě jedna poznámka, která se týká i jednorázových roušek. Chirurgické roušky běžně nosí lékaři při operacích. Nejsem sice zdravotník, tak to nevím jistě, ale předpokládám, že pak tyto roušky, stejně, jako rukavice, zahazují zdravotníci do biologického odpadu či mezi nebezpečný odpad. A podle toho je s nimi také nakládáno. Jenže použité respirátory i roušky jsou běžně odhazovány do komunálního odpadu a jednorázové roušky jsme často mohli vidět odhozené i v ulicích. Stejně to zřejmě bude i s respirátory.

V tomto ohledu jsou tedy opakovaně pratelné látkové roušky značně hygieničtější, neboť se mohou opakovaně prát a nekontaminují - odhozené kamkoli, kam se namane - okolí, avšak na nich miliardy nikdo nevydělá. Jsem pevně přesvědčena, že prachové respirátory, které jsou povinné jen v několika málo zemích, mají skutečně jen jediný účel a to ten, aby si z nich ti, kdo je dali příkazem, nakrmili svá už tak tučná konta.

V Německu, kde se nosí už delší dobu, si mnozí z těch, kdo jsou nuceni respirátory nosit celý den, stěžovali na úporné kožní problémy. To není nic udivujícího, když z těla vydechnuté škodliviny nejdou do ovzduší, ale vdechují se zpět či ulpí na pokožce. Ze samotných respirátorů se také uvolňují různé chemikálie a mikroplasty, což samozřejmě může způsobovat při celodenním nošení další problémy.

Sice jsou povoleny i pratelné nanoroušky, nicméně už mnoho lidí s nimi vyhodili z obchodu či jiného uzavřeného prostoru a nepomohly dokonce ani certifikáty. O podobných případech se nedávno zmiňoval i náš mainstream. Pak si nejspíš většina těch, kdo podobnou zkušeností projdou, raději koupí respirátor, u něhož je jistota, že všude projde.

Kdypak i u nás zaznamenáme skandál, podobný těm v Německu a Rakousku???

Zdroj: <https://voxpopilblog.cz/>